

ת"פ 20168/05/22 - מדינת ישראל נגד אפרים זגורי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20168-05-22 מדינת ישראל נ' זגורי

בפני	כבוד השופטת אחינעם צוריאל
מאשימה	מדינת ישראל תביעות נגב
נגד	
נאשם	אפרים זגורי ע"י ב"כ עו"ד רון דמרי

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

רקע

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של מכירת כרטיסי הגרלה לקטינים, לפי סעיף 231א(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. מכתב האישום עולה כי ביום 12.12.21 הגיע קטין לחנות, בה עבד באותה עת הנאשם. לאחר שהקטין ביקש מהנאשם למכור לו כרטיס הגרלה מסוג "ווניר" ובקבוק שתיה בשווי של 40 ₪, מכר הנאשם לקטין את המבוקש.

הבקשה ונימוקה

4. ביום 19.2.23 הגיש ב"כ הנאשם בקשה להורות למאשימה להעביר להגנה את רשימת התיקים משלוש השנים האחרונות בהם הוגשו כתבי אישום בעבירה המיוחסת לנאשם, עותק מכתבי האישום, הסטטוס בו מצויים התיקים ונתוני הסגירה של תיקים אשר נחקרו בעבירה זו ונסגרו, לרבות עילת הסגירה.

5. בדיון ביום 28.2.23 הודיע ב"כ הנאשם שהוא מוותר על קבלת כתבי האישום ועומד רק על קבלת הנתונים המספריים, כמה כתבי אישום הוגשו בשלוש השנים האחרונות בעבירה זו. ב"כ הנאשם טען כי המבוקש נחוץ להגנה על מנת לבסס טענה של אכיפה בררנית והגנה מן הצדק, שכן לטענתו לא הוגשו בעבר כתבי אישום בגין עבירה זו, וזאת לאחר שערך חיפוש בנט המשפט ובמנועי החיפוש. עוד נטען כי ברקע לכתב האישום פעילות של סוכן קטין, ומן הסתם הפעילות נערכה מול בתי עסק נוספים.

עמדת המאשימה

עמוד 1

6. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה, שכן לטענתה הנאשם לא הניח תשתית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישה. עוד נטען כי מדובר בעבירה שעל דרך הכלל מסתיימת בהסדר מותנה, אך בעניינו של הנאשם לא ניתן היה לסיים את התיק בהסדר מותנה, שכן בשנת 2019 נסגר תיק נוסף של הנאשם בהסדר מותנה בעבירה של מכירת אלכוהול לקטין. כמו כן, הודיעה המאשימה כי מסד הנתונים המבוקש אינו בידה.

7. בהשלמת טיעון שהוגשה מטעם המאשימה נטען כי כתב האישום הוגש במסגרת פעילות ייזומה של מחוז דרום במשטרת ישראל, במסגרתה הופעל סוכן משטרת קטין, לאחר קבלת האישורים הנדרשים על פי חוק. רשימת היעדים כללה 35 בתי עסק וחוסה תחת תעודת החיסיון. נמסר כי פעילות הסוכן הביאה להגשת כתב אישום כנגד הנאשם בלבד וכן לפתיחה בהליך של הסדר מותנה בארבעה תיקים נוספים, וכי מדובר בעבירה שניתן לאוכפה אך ורק באמצעות הפעלת סוכן.

תגובת הנאשם

8. נוכח תגובת המאשימה, בה נמסר מידע בנוגע לתוצאות פעילותו של הסוכן, אשר הובילה להגשת כתב האישום דנן, עתרה ההגנה למסור לידיה אף את כתבי האישום בארבעת התיקים שנסגרו בהסדר מותנה וכן רשימת 30 התיקים שנסגרו בצירוף עילת הסגירה.

דיון והכרעה

9. ביסוד טענה לאכיפה בררנית עומדת טענה להפליית הנאשם ביחס לאחרים, ללא הבחנה עניינית בינו לבין אחרים במצבים עובדתיים דומים וללא הצדקה. מהות הטענה היא כי אכיפת הדין כלפי הנאשם בלבד היא אכיפה לא צודקת, הפוגעת בערך השוויון ובעקרונות הצדק וההגנות. הנטל להוכחת טענה לאכיפה בררנית מוטל על הנאשם לאור חזקת התקינות המנהלית אשר ממנה נהנית המאשימה.

10. יש להבחין בין טענה לאכיפה בררנית, לבין בקשה לקבלת מידע לשם ביסוס התשתית הראייתית לטענה לאכיפה בררנית. בעע"מ 2668/15 **מדינת ישראל נ' וייס** (18.11.15) (להלן: "**הלכת וייס**") נקבע כי האמצעי הדיוני המתאים לבקשה לקבלת נתונים שנועדה לבסס טענה לאכיפה בררנית הוא סעיף 108 לחסד"פ. במסגרת סעיף זהרשאי בית המשפט, לצורך טענת הגנה מן הצדק, וכאשר הוא סבור כי הדבר יעשה צדק עם הנאשם, להרחיב את היקף הגילוי והעיון "**גם לגבי חומרים רלבנטיים שאינם נופלים לתוך הקטגוריה של חומר חקירה לפי סעיף 74.**"

11. בבג"צ 4922/19 **אפרים נ' מדינת ישראל** (9.12.19) (להלן: "**פרשת נה**") נקבע כי על הנאשם להניח תשתית ראשונית לצורך קבלת מידע הנוגע למדיניות האכיפה, שלגישתו עשוי לבסס את הטענה לאכיפה בררנית, והנטל מוטל על הנאשם. "**טיבו של הנטל הראשוני המוטל על הנאשם יבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו.**" עם זאת, נקבע כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמוך מהרף שנדרש להוכחת הטענה לאכיפה הבררנית גופה.

12. גם כאשר בית המשפט משתכנע כי יש למסור מידע לצורך ביסוס הטענה לאכיפה בררנית, עליו להתחשב במשאבים הנדרשים ביחס מידתי לתועלת שתצמח לנאשם מקבלת המידע.

13. בע"מ 7485/19 **אוסיד קשקוש נ' מדינת ישראל** נעשה ניסיון לתחום ולשרטט את גבולותיה של הטענה לאכיפה בררנית תוך הבחנה בין סוגים שונים של עבירות. "בבוא בית המשפט לבחון טענה לאכיפה בררנית כללית (להבדיל מטענה לאכיפה בררנית בין מספר מעורבים או נאשמים באותו מעשה) יש להבחין בין עבירות חמורות לבין עבירות קלות, בין עבירות נפוצות לבין עבירות בנסיבות חריגות או מיוחדות, עבירות שאינן "שגרתיות" או שמעוררות רגישות מיוחדת".

14. אף בע"מ 2398/08 **מדינת ישראל נ' אליצור סגל** (19.6.11) נקבע כי "אכן, עשויה להיות חשיבות לאופי העבירה בגינה עומד הנאשם לדין ולמידת אכיפתה. כך למשל, כאשר המידע דרוש לנאשם לצורך טענה של הגנה מן הצדק מחמת אכיפה סלקטיבית בעבירות המתה, מין, אלימות או רכוש, שהן לצערנו עבירות נפוצות והאכיפה בהן היא נרחבת, האינטרס האישי במידע עשוי להצדיק הקצאת משאבים פחותה בהשוואה לבקשה דומה שהיתה מוגשת בעבירות שהן נדירות ואשר מדיניות האכיפה בהן היא מצומצמת או כזו שמעוררת רגישות מיוחדת. הטעם לכך נובע מכך שבעבירות האחרונות, בהן האכיפה אינה נפוצה, גובר החשש מפני אכיפה סלקטיבית. נוכח נדירות האכיפה לרוב לא יהיו בידי הנאשם אף ראיות עצמאיות משלו לצורך הוכחת הגנה מן הצדק כך שהאינטרס האישי שלו בגילוי המידע הוא נכבד...בעניינו, האינטרס האישי בגילוי המידע הוא רב, שכן המידע דרוש לצורך ביסוס הגנה מן הצדק במשפט פלילי...בעבירה שהיא נדירה יחסית."

15. מפסיקת בית המשפט העליון עולה, אם כן, כי יש מקום לגישה אוהדת יותר בבקשות מסוג זה בעבירות בהן האכיפה מועטה באופן יחסי, להבדיל מעבירות "שגרתיות".

16. העבירה המיוחסת לנאשם היא עבירה יחידה בכתב האישום. לטענת ההגנה, מחיפוש שערכה עולה כי בעבירה המיוחסת לנאשם לא הוגשו כתבי אישום בעבר. הטענה לא נסתרה ע"י המאשימה, ואף בחינה נוספת במאגרי המידע שנערכה ע"י בית המשפט, לא העלתה ולו מקרה אחד בו הוגש כתב אישום בגין עבירה זו. אף המאשימה בתגובתה הבהירה כי מדובר בעבירה ייחודית, הנאכפת רק באמצעות הפעלת סוכן משטרה באופן ייזום, המחייבת קבלת אישורים מהגורמים המוסמכים.

17. המאשימה יכולה היתה להדוף את התשתית הראשונית שהונחה על ידי הצגת מקריסונותונים דומים או זהים שבהם נאכפה העבירה, או על ידי הצגת מדיניות העמדה לדין באותה עבירה, אך המאשימה בחרה שלא לעשות כן.

18. בקשת הנאשם מידתית ביחס לתקופה המבוקשת. המאשימה לא הציגה נתונים בדבר הקצאת המשאבים הדרושה לגילוי המידע המבוקש, אך יש להניח כי מדובר בנתונים השמורים במערכת הממוחשבת, והמצאת הנתונים אינה יוצרת מעמסה בלתי סבירה.

19. בנסיבות המפורטות לעיל, ומשהניח הנאשם תשתית ראשונית, סבורה אני כי מן הראוי להורות למאשימה להשלים את התמונה העובדתית בכל הנוגע לאותם נתונים שלנאשם אין, מטבע הדברים, נגישות אליהם, וזאת מבלי לפגוע בפרטיותם של צדדים שלישיים.

20. סוף דבר - אני מורה למאשימה למסור להגנה את הפרטים הבאים:

א. רשימת התיקים בהם הוגשו כתבי אישום בשלוש השנים האחרונות בעבירה של מכירת כרטיסי הגרלה לקטינים, לפי סעיף 231א(א) לחוק העונשין.

ב. תמצית ההחלטות לסגירת 30 התיקים שנסגרו עקב פעילות הסוכן, ללא פרטים מזהים.

ג. ארבעת כתבי האישום שנסגרו בהסדר מותנה עקב פעילות הסוכן, תוך השחרת פרטים מזהים.

החומרים יימסרו להגנה עד ליום 28.5.23.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"ג, 07 מאי 2023, בהעדר הצדדים.